

vores udgifter har indbyggede fremtidsproblemer, der kun øger vores problemer. Hvis vi ikke tager fat på ændringerne nu, så går det galt. Derfor er det nødvendigt, at vi tager bredt fat på at ændre vores velfærdssystem, i øvrigt et synspunkt, der bakkes op af de fleste sagkyndige, som udtaler sig om dansk økonomi.

Vi har bemærket, at der også fra regeringen er ønsket om bl.a. en ny bistandslov. Det byder vi velkommen, det vil vi gerne kvittere for. Nogle af tankerne ligger fint i forlængelse af de oplæg, den konservative folketingsgruppe tidligere på året har offentliggjort, ja, man kunne endda være så fri og sige, at en del af det var inspireret af oplægget. Derfor er det meget utilfredsstillende og meget overraskende, at statsministeren i sin åbningsstale stort set dekreterer reformpause. Det er selvmodsigende, det er ulogisk. Selv om regeringen ikke kan blive enig indbyrdes, selv om det kan give uro på regeringens bagsmæk, så er det ikke særlig opmuntrende for fremtidens skatteborgere, at man opgiver på forhånd.

I et velfærdssamfund som det danske med verdensrekord i skattetryk er det ganske enkelt uacceptabelt, at vores sygehusvæsen ikke fungerer. Alt for lange ventetider er mere reglen end undtagelsen. Der bliver mange steder i sygehusverdenen gjort et stort og godt arbejde fra personalets side for at få det hele til at fungere, og det er heldigvis sjældent, at patienterne ikke er tilfredse med behandlingen, når ellers de altså faktisk er kommet til og er blevet indlagt på sygehuse.

Jeg lyttede med interesse til statsministerens uddybning af regeringens planer med sygehuse, og jeg kan vel tilføje, at jeg også lyttede til statsministerens forsikringer i TV 2-udsendelsen »Her & Nu Ekstra« samme aften, hvor statsministeren uddybede, at med regeringens løfter på sygehusområdet ville man sikre, at f.eks. en patient med blindtarmsbetændelse ikke blev sat på venteliste. Det var nok et løfte af den type, der ikke kræver megen politisk handling, eftersom blindtarmsbetændelse jo som bekendt er en akut sygdom, der kræver omgående indgreb, og det har vi da heldigvis ikke set er blevet sat på venteliste nogen steder i det danske sygehusvæsen.

Nej, Det Konservative Folkeparti er mere bekymret for, om den, der måske er kræftsyg, skal gå i uger og måneder og vente i uvished, om hofte- og knæpatienten skal sygemeldes fra sit arbejde i månedsvi, ja, måske i årevis, og om

den hjertesyg skal vente så længe, at patienten er død, inden behandlingen sættes ind. Derfor tog Det Konservative Folkeparti sidste år initiativ til, at sygehusenes problemer, specielt hele styringssiden, blev kulegravet.

Vi vil gerne se resultater, og det er vores klare opfattelse, at hvis systemet er forkert, så er det næsten lige meget, hvor mange ekstra ressourcer der tildeles. Det er som at hælde penge i et sort hul.

Vi ser med spænding og forventning frem til de resultater og anbefalinger, vi får fra kommissionen i løbet af nogle måneder. Men ligesom vi fra konservativ side ikke holder af at sætte patienter på ventelister, så holder vi heller ikke af bare at skyde problemerne til side til senere løsning. Derfor ser vi meget gerne, at vi i løbet af efteråret beslutter nogle tiltag, der umiddelbart afhjælper situationen, og som patienterne kan se resultatet af med det samme: merbevillinger, der bindes op på betingelser, som sikrer, at flere behandles, merbevillinger, der kommer de hospitaler og afdelinger til gode, som rent faktisk arbejder positivt på at nedbringe ventelisterne, og gerne en ekstra belønning, hvis man under overenskomstforhandlingerne næste gang også kan få løst nogle af de problemer, som stammer fra de gammeldags og uhensigtsmæssige overenskomstforhold, kort sagt tiltag som kan mærkes fra den første dag, tiltag, som sikrer, at det frie sygehusvalg rent faktisk kommer til at fungere.

En af de ting, vi kunne forestille os umiddelbart kunne aftales, var en fjernelse af ventelisterne for livstruende sygdomme. Vi kunne forestille os, at man højst kommer til at vente i 5 dage, f.eks. på en forundersøgelse for kræft. Det er både menneskeligt og lægeligt uforsvarligt, at en kvinde, der har mistanke om at have brystkræft, som nævnt kan komme til at gå i uger og måneder, inden den kan bekræftes eller afkræftes. Det giver nogle unødvendige komplikationer, som også de kvinder, der siden hen får at vide, at de er raske, lider under i lang tid efter. Det vil vi simpelt hen ikke tolerere i Det Konservative Folkeparti. Det koster penge, og vi er villige til at betale; vi vil bare være sikre på, at de penge, vi bevilger, også løser problemerne.

Siden hen må vi tage stilling til den overordnede styring af hospitalerne; men her lytter vi gerne til den sagskundskab, vi selv har bedt om at arbejde med sagen.

Det Konservative Folkeparti har lyttet med stor interesse til de nye signaler, statsministeren